

LISTENING · L09

شنیدن لهجه‌های گوناگون در لیسنینگ آیلتس

Listening Across English Accents

از توضیح تا تمرین

گوینده‌های انگلیسی ممکن است یک واژه آشنا را با ریتم یا تلفظی متفاوت بگویند. راه بررسی این تفاوت، حدس از روی املای دستکاری شده نیست: باید صدای واقعی را بشنوی، پاسخ نخستت را ثبت کنی و فقط بعد از آن متن را ببینی. این کتاب کمک می‌کند خطای شنیدن واژه را از خطای فهم سؤال و نوشتن پاسخ جدا کنی.

تمرین‌های نوشتاری برای شناخت تصمیم‌اند. سنجش شنیدن به صدای واقعی نیاز دارد.

اگر واژه‌ای را در متن فوراً می‌شناسی اما هنگام پخش نگرفته‌ای، به یک برجسته کلی مثل «لهجه سخت» بسنده نکن. ببین کدام واژه را چه‌طور شنیده‌ای و آیا همان لحظه سؤال درست را دنبال می‌کردی. می‌توانی با گویندگان متفاوت تمرین کوتاه صوتی انجام بدهی، پاسخ نخست را پیش از transcript نگه داری، اختلاف شنیدن و متن را طبقه‌بندی کنی و برای نوبت بعد یک واژه یا الگوی مشخص را بازآزمایی کنی.

شروع	۱. لهجه را با یک قانون ثابت تعریف نکن
۲. پاسخ نخست را پیش از دیدن متن نگه دار	۳. بافت را کم‌شنیدن کن، نه جایگزین آن
۴. با یک خطای مشخص به فایل بعدی برو	برگه تمرین ۱
برگه تمرین ۲	پاسخ‌های ۱
پاسخ‌های ۲	صدای واقعی
مرور و منابع	

۱. لهجه را با یک قانون ثابت تعریف نکن

صدای تازه ← پاسخ نخست ← متن و کلید ← نوع خطا ← تمرین بعد

در منابع انگلیسی و نمونه‌های Listening با گویندگان و تلفظ‌های گوناگون روبه‌رو می‌شوی؛ گونه‌هایی مانند British، American، Australian و New Zealand برای آشناسدن با تنوع مفیدند. اما هیچ‌کدام یک صدای واحد و بدون تفاوت فردی ندارند. از یک بازنویسی طنزآمیز کلمه روی کاغذ نمی‌توانی بفهمی هر گوینده واقعی آن را چگونه می‌گوید.

واژه آشنا ممکن است در یک جمله سریع، کنار واژه‌های دیگر یا با ریتمی ناآشنا به گوشت متفاوت برسد. احتمال تفاوت تلفظ یک سرخ تمرینی است، نه علت قطعی هر پاسخ غلط. شاید سؤال را درست نخوانده‌ای، شاید دو گزینه را با هم اشتباه کرده‌ای یا شاید املا را هنگام ثبت عوض کرده‌ای. این علت‌ها را پس از شنیدن و دیدن متن از هم جدا کن.

به‌جای حفظ سهم درصدی لهجه‌ها یا قانون «همه گویندگان یک کشور این صدا را حذف می‌کنند»، با چند گوینده واقعی و متن معتبر تمرین کن. اگر در یک واژه اختلاف دیدی، همان بخش کوتاه را بعد از تلاش اول دوباره بشنو. تو به تشخیص نام لهجه نمره نمی‌گیری؛ باید اطلاعات خواسته‌شده را از صدای همان سؤال بگیری.

- گویندگان یک گونه زبانی هم تلفظ یکسان ندارند.
- از نوشته تقلیدی صدا، مهارت شنیدن نتیجه نگیرد.
- علت خطا را پس از پاسخ اول و بررسی متن پیدا کن.

۲. پاسخ نخست را پیش از دیدن متن نگه دار

برای یک سؤال صوتی تازه، اول دستور و واژه کلیدی سؤال را بخوان. سپس صدا را یک بار پخش کن و آنچه واقعاً فهمیده‌ای بنویس؛ اگر مطمئن نیستی، تردید را کنار پاسخ علامت بزن. دیدن transcript پیش از تلاش، واژه را به چشم تو می‌دهد و دیگر نمی‌دانی آیا آن را از صدا هم تشخیص می‌دادی یا نه.

بعد از پخش، پاسخ نخست را پاک نکن. متن و کلید را باز کن و سه چیز را مقایسه کن: واژه‌ای که فکر می‌کردی شنیده‌ای، واژه ثبت شده در متن، و پاسخ مورد نیاز سؤال. گاهی متن نشان می‌دهد خود واژه را غلط شنیده‌ای؛ گاهی واژه را درست شنیده‌ای، اما سؤال از زمان یا مکان دیگری می‌پرسیده است.

یک فعالیت نوشتاری می‌تواند ترتیب این بررسی را آموزش بدهد، اما نمی‌تواند تشخیص لهجه را اندازه بگیرد. اگر روی کاغذ ببینی «speaker said water» و گزینه water را انتخاب کنی، شنیدن رخ نداده است. به همین دلیل مثال‌های این کتاب را برای فهم روش بخوان و نتیجه شنیداری را فقط از نمونه صوتی ندیده بگیر.

مثال حل‌شده تألیفی؛ تحلیل نوشتاری، نه آزمون شنیدن لهجه

Review a written practice record; no audio is supplied.

Question: Which document did the visitor bring? First attempt written by learner: permit?

Transcript opened later: The visitor brought a permit, but forgot the receipt.

این یادداشت درباره پاسخ نخست چه چیزی را ثابت می‌کند و چه چیزی را ثابت نمی‌کند؟
نشان می‌دهد پاسخ نخست یادگیرنده permit همراه تردید بوده است؛ ثابت نمی‌کند واژه را با یک لهجه خاص درست شنیده است.

پس از دیدن transcript، permit با سؤال سازگار است. ولی چون فایل صوتی در این مثال وجود ندارد، نمی‌توان درباره کیفیت تشخیص صدا یا نوع لهجه داورى کرد.

- متن و کلید را فقط بعد از پاسخ نخست باز کن.
- واژه شنیده‌شده، پاسخ نوشته‌شده و شرط سؤال را جدا بسنج.
- پاسخ از روی transcript، سنجش شنیدن نیست.

پاسخ نخست را پیش از دیدن متن نگه دار؛ بعد متن و کلید را باز کن تا بدانی اختلاف از شنیدن، دنبال کردن سؤال یا نوشتن بوده است.

نمونه صوتی واقعی و ندیده؛ یک بار بشنو

برداشت و پاسخ نخست را با تردیدهایش ثبت کن

پس از تلاش: transcript و کلید همان نمونه را باز کن

اختلاف شنیدن، شرط سؤال و املا را جدا بررسی کن

۳. بافت را کمک شنیدن کن، نه جایگزین آن

بافت جمله می‌تواند میان دو برداشتِ نزدیک به تو کمک کند. اگر سؤال از محل پارک کردن می‌پرسد، پاسخ باید مکان باشد؛ اگر از چیزی می‌پرسد که پارک شده، پاسخ ممکن است car باشد. این فرق از متن سؤال می‌آید و ربطی به حدس دربارهٔ لهجهٔ گوینده ندارد. پرسشِ Where را با What یکی نکن.

در تمرین شنیداری، اگر واژه‌ای نامطمئن را گرفتی، ببین آیا با معنای جمله و نوع پاسخ سازگار است. اما واژه‌ای را فقط چون از نظر بافت آشناست جای صدای واقعی نگذار. ممکن است گوینده نام خاص یا واژه تازه‌ای گفته باشد. پاسخ نامطمئن را علامت بزن، با صدا جلو برو و بعد از تمرین آن بخش را با متن بررسی کن.

نوشته‌هایی مانند «to-die» برای تقلید تلفظ، transcript معتبر نیستند. روی صفحه شاید today و to die را از بافت تشخیص بدهی، اما این فقط فهم متن است. برای بررسی شنیدن باید همان قطعهٔ واقعی را بدون دیدن واژه گوش کنی و برداشتِ اولت را ثبت کنی. از یک کلیشهٔ تلفظی دربارهٔ کشور گوینده قانون نساز.

مثال حل‌شدهٔ تألیفی؛ تحلیل نوشتاری، نه آزمون شنیدن لهجه

Answer both questions from the written sentence.

The driver parked the car behind the theatre.

What did the driver park? Where did the driver park?

What: the car. Where: behind the theatre.

car چیزی است که پارک شده؛ behind the theatre محل است. این تمایز نوع سؤال را می‌توانی از متن بفهمی. شنیدن همین جمله با یک تلفظ ناآشنا، فعالیتِ جداگانه‌ای با فایل صوتی است.

- Where مکان می‌خواهد؛ What چیز یا عمل را، بسته به جمله.
- بافت برداشت را بررسی می‌کند، اما شاهد صوتی را حذف نمی‌کند.
- نوشتار تقلیدی تلفظ، transcript یا آزمون لهجه نیست.

۴. با یک خطای مشخص به فایل بعدی برو

پس از هر تلاش صوتی، همه پاسخ‌های غلط را به «لهجه» نسبت نده. برای یک یا دو مورد بنویس: واژه نخست برداشت‌شده چه بود، متن چه می‌گوید، و خطا در تشخیص صدا، دنبال‌کردن سؤال، یا املا رخ داده است؟ اگر هنوز علت روشن نیست، بخش کوتاه را دوباره بشنو. ممکن است ترکیبی از چند عامل باشد؛ آن را به‌زور در یک دسته نگذار.

اگر واقعاً یک واژه یا تقابل صوتی را چند بار از گویندگان متفاوت از دست می‌دهی، تمرین بعدی را کوچک کن. دو قطعه کوتاه تازه انتخاب کن، هرکدام را یک بار بدون متن بشنو و واژه برداشت‌شده را بنویس. سپس transcript را باز کن و فقط همان نقطه را مرور کن. لازم نیست برای هر لهجه یک جدول ثابت تغییر صدا حفظ کنی.

پس از چند نوبت، ببین آیا همان خطا با گوینده تازه تکرار می‌شود. اگر تکرار نشد، مسئله شاید به همان واژه، سرعت یا بافت سؤال مربوط بوده باشد. اگر تکرار شد، نوع صدای مسئله‌دار را دقیق‌تر مشخص کن و تمرین کوتاه دیگری بگذار. مدت تمرین را با زمان خودت تنظیم کن؛ هیچ تعداد روز یا نمره تضمین‌شده‌ای از این روش در نمی‌آید.

- یک خطای مشخص را از پاسخ نخست و متن پیدا کن.
- برای آن خطا دو قطعه صوتی تازه و کوتاه انتخاب کن.
- نتیجه را با گوینده تازه دوباره بسنج؛ وعده زمانی یا نمره نساز.

برگه تمرین · پرسش‌های ۱ تا ۳

این شش موقعیت تألیفی و نوشتاری‌اند. هدف آن‌ها تعیین روش بررسی است، نه تشخیص لهجه. پاسخ را پیش از توضیح بنویس و هر جا صدای واقعی لازم است، همان را بگو.

A. Transcript: The guide said the tour begins today.

B. First attempt: later? Transcript after attempt: letter.

C. The car was parked outside the museum.

D. The writer left the pens on the table for drawing; no pins were used.

E. First attempt: sixteen? Transcript: sixty.

F. Two speakers read the same sentence in separate audio files, but only their written transcripts are shown here.

۱. در A، آیا انتخابِ today از روی transcript ثابت می‌کند واژه را در لهجه گوینده شنیده‌ای؟

۲. در B، پاسخ نخست و واژه متن چه فرقی دارند؟ آیا فقط از نوشته می‌توانی علت اختلاف را لهجه بدانی؟

۳. در C، اگر سؤال «Where was the car parked?» باشد، پاسخ متنی چیست؟

برگه تمرین · پرسش‌های ۴ تا ۶

این شش موقعیت تألیفی و نوشتاری‌اند. هدف آن‌ها تعیین روش بررسی است، نه تشخیص لهجه. پاسخ را پیش از توضیح بنویس و هر جا صدای واقعی لازم است، همان را بگو.

A. Transcript: The guide said the tour begins today.

B. First attempt: later? Transcript after attempt: letter.

C. The car was parked outside the museum.

D. The writer left the pens on the table for drawing; no pins were used.

E. First attempt: sixteen? Transcript: sixty.

F. Two speakers read the same sentence in separate audio files, but only their written transcripts are shown here.

۴. در D، برای سؤال «What did the writer leave on the table for drawing?» پاسخ متنی چیست و کدام عبارت آن را از pins جدا می‌کند؟

۵. در E، اگر سؤال عدد را می‌خواهد، پس از دیدن transcript چه اختلافی را ثبت می‌کنی؟

۶. در F، آیا دو transcript یکسان برای تشخیص تفاوت تلفظ دو گوینده کافی‌اند؟

این بخش عمده‌اً متن‌محور است و نمره لهجه یا لیسنینگ تولید نمی‌کند. برای بررسی واقعی، پاسخ نخست را پیش از بازکردن transcript ثبت کن.

پاسخ‌های توضیح‌دار ۱۰ تا ۳

اول پاسخ خودت را ثبت کن، سپس دلیل هر تصمیم را بخوان.

پاسخ 1

خیر.

متن واژه را مستقیم نشان می‌دهد. سنجش شنیدن فقط با فایل صوتی ندیده و پاسخ ثبت‌شده پیش از متن ممکن است.

پاسخ 2

پاسخ نخست later با تردید بوده و متن letter است؛ علت صوتی از نوشته به‌تنهایی معلوم نیست.

ممکن است شنیدن، توجه یا ثبت پاسخ دخیل باشد. برای تشخیص باید فایل صوتی و بافت همان سؤال را بررسی کنی.

پاسخ 3

outside the museum.

Where مکان می‌خواهد؛ car موضوع پارک‌شده است. درست خواندن این جمله نشان نمی‌دهد آن را از صدا هم گرفته‌ای.

پاسخ‌های توضیح‌دار ۴۰ تا ۶

پاسخ 4

pens؛ عبارت «for drawing; no pins were used».

هدفِ for drawing و نفیِ no pins were used در همین متن، pens را پشتیبانی می‌کنند. اگر فایل صوتی بود، باید واژه را پیش از دیدنِ متن ثبت می‌کردی.

پاسخ 5

برداشتِ اول sixteen بوده، اما متن sixty را نشان می‌دهد؛ علت را با صوت بررسی می‌کنم. صرفِ دیدنِ متن مشخص نمی‌کند گوینده از کجا بوده یا کدام ویژگی تلفظ باعث اختلاف شده است.

پاسخ 6

خیر؛ باید دو فایل صوتی را بشنوم.

واژه‌های نوشته‌شده می‌توانند یکسان باشند و اجرای صوتی متفاوت. برعکس، دو گوینده ممکن است همان واژه را برای این سؤال به‌خوبی قابل‌فهم بگویند.

این بخش عمده‌اً متن‌محور است و نمرهٔ لهجه یا لیسنینگ تولید نمی‌کند. برای بررسیِ واقعی، پاسخ نخست را پیش از بازکردن transcript ثبت کن.

انتقال به شنیدن واقعی

از صفحه نمونه سؤال‌های رسمی IELTS Academic دو سؤال Listening ندیده انتخاب کن. اگر دو گوینده متفاوت در همان مجموعه هستند، برای هرکدام یک سؤال بردار؛ اگر نیستند، دو نمونه متفاوت بگیر. پیش از صدا دستور را بخوان، یک بار گوش کن و پاسخ نخست را نگه دار؛ سپس متن و کلید را باز کن.

نمونه سؤال‌های رسمی IELTS Academic

<https://ielts.org/take-a-test/preparation-resources/sample-test-questions/academic-test>

۷. در نمونه اول، کدام واژه یا عدد را نخست ثبت کردی و متن چه نشان داد؟ آیا شرط سؤال را هم درست دنبال کرده بودی؟

۸. در نمونه تازه دوم، آیا همان خطا تکرار شد؟ برای تمرین بعد کدام قطعه کوتاه را انتخاب می‌کنی؟

فایل صوتی و کلید رسمی در این کتاب بازنشر نشده‌اند. نام لهجه را فقط وقتی ثبت کن که منبع صوتی آن را به‌طور معتبر مشخص کرده باشد.

پاسخ‌های انتقال و مرور

کلید فعالیت‌های صوتی به سؤال و فایل انتخابی تو بستگی دارد؛ پاسخ نخست را با متن و کلید رسمی مقایسه کن.

پاسخ 7

پاسخ شخصی است؛ پاسخ نخست، واژه متن، شرط سؤال و دلیل احتمالی اختلاف را بنویس. بدون نمونه انتخابی، پاسخ واحدی وجود ندارد. از اختلاف نوشته‌ها به تنهایی برچسب لهجه نزن؛ بخش مربوط صدا را دوباره بررسی کن.

پاسخ 8

پاسخ شخصی است؛ یک خطای قابل مشاهده یا نبود تکرار را ثبت کن و یک قطعه تازه برگزین. آزمون با صدای تازه کمک می‌کند مشکل تکرارشونده را از یک مورد اتفاقی جدا کنی. اگر صدا در دسترس نیست، از برگه نوشتاری درباره شنیدن نتیجه بگیر.

مرور یک‌نگاهی

تنوع: با چند گوینده تمرین کن؛ از نام لهجه قانون تلفظ همگانی نساز.
تلاش اول: پیش از transcript و کلید، یک بار صدا را بشنو و پاسخ واقعی خودت را ثبت کن.
سه جزء: برداشت نخست، متن صدا و شرط سؤال را جدا مقایسه کن.
بافت: Where را با What اشتباه بگیر؛ بافت کمک است، جایگزین صدای شنیده شده نیست.
خطا: علت را به شنیدن، دنبال کردن سؤال یا نوشتن مربوط کن؛ اگر مبهم است دوباره بررسی کن.
تمرین بعد: برای یک خطای تکرار شده، دو قطعه تازه و کوتاه با صدای واقعی انتخاب کن.

منابع و مسیر بعدی

درس و تمرین تعاملی همین موضوع